

[Tommy Dinesen]

Vi er positive over for Socialdemokratiets forslag og vil godt kigge på det under udvalgsbehandlingen, men jeg ved ikke, om 70 mio. kr. kan give noget på dette område.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Tommy Dinesen gav udtryk for, at jeg ikke rigtig vidste, hvad der blev diskuteret, men jeg har da både læst forhandlingerne og den dagsorden, som hr. Tommy Dinesen og vi stemte for.

Et af punkterne i dagsordenen var, at der skulle forelægges Folketinget en redegørelse for status og perspektiver i arbejdsmiljøudviklingen – selvfølgelig med særlig vægt på EF-integrationen og rollefordelingen mellem Arbejdstilsynet og de øvrige aktører på branchesikkerhedsområdet. Som jeg sagde, er det jo egentlig det, ministeren kommer med, så derfor er der en sammenhæng. Jeg ved nok, at forespørgslen gik på EF, men vi er medlem af EF, så det danske arbejdsmiljø hører også hjemme i EF, og dagsordenen pegede på noget i de interne områder. Det var derfor, jeg sagde, at vi skulle se den redegørelse, vi får fra ministeren.

Poul Nødgaard (FP):

Det foreliggende forslag er et typisk socialdemokratisk formynderforslag. Det går så vidt i sine formynder tendenser, at det ikke engang tror, at fagbevægelsen selv evner at klare ganske almindelige arbejdsmarkedsforhold. Fagbevægelsen kan åbenbart ikke sejre, uden at der foreligger en massiv opbakning med lovindgreb, offentlige reguleringer og andet statsligt formynderi.

Man kan måske gå så vidt som til at konkludere, at fagbevægelsens krise skyldes de store problemer, Socialdemokratiet lider under. Forslaget bærer da også tydeligt præg af, at Socialdemokratiet er i krise. Der er ikke engang brugt en A4-side på bemærkninger til et forslag, der vil pålægge erhvervslivet nye udgifter i størrelsesordenen 70 mio. kr. Hvor mange virksomheder vil lukke, når de af Socialdemokratiet skal påføres ekstra omkostninger? Hvor mange lønmodtagere vil blive arbejdsløse, når virksomhederne af Socialdemokratiet skal påføres ekstra omkostninger? Den slags relevante oplysninger glimrer ganske en-

kelt ved deres fravær. Økonomisk befinder landets virksomheder sig i en så alvorlig situation, at hver tredje virksomhed er truet.

Jeg har noteret mig, at en af forslagsstillerne har været ude med et udspil om, at virksomheder, der går konkurs, skal registreres centralt, således at man ved en konkurs fra centralt hold kan fratage virksomhederne deres næringstilladelse. Koblingen af den centrale registrering, Socialdemokratiets byge af omkostningsforøgende forslag og Socialdemokratiets ønsker om kommunal produktion indikerer, at Socialdemokratiet ønsker, at landets private virksomheder skal gå konkurs. Når virksomhederne er gået konkurs, kan de forskellige socialdemokratiske styrede fonde gå ind og overtage virksomhederne, og kommunerne kan oprette deres virksomheder. Det hørte vi noget om i debatten i går. På den måde kan man meget elegant få indført en rå og usmykket socialisme ad bagvejen.

Det virker alt sammen meget uskyldigt. Argumentet for det lyder jo meget tilforladeligt: Virksomhederne skal sørge for et ordentligt arbejdsmiljø. Socialdemokratiet påstår, at en forebyggende indsats hurtigt vil tjenes ind i form af lavere udgifter til behandling og erstatninger. Af den grund postuleres det, at lovforslaget ikke ventes at medføre øgede udgifter. Hvor er dokumentationen for dette, og hvorfor er dokumentationen ikke nævnt i forslaget? Mit gæt er, at en sådan dokumentation ikke eksisterer, og hvis den eksisterer, er den så søgt konstrueret, at den ikke kan tages med i det foreliggende forslag.

Hvis man endelig skal indføre den slags forslag, hvad så med, om det var lønmodtagerne, der for en gangs skyld afholdt finansieringsgildet? Fagbevægelsen svømmer jo i penge. Ville det ikke være en fin idé, om Socialdemokratiet pålagde fagbevægelsen at være lidt solidarisk og bad den om at anvende en brøkdel af dens tvangsopsparede midler til at forbedre f.eks. arbejdsmiljøet?

Fremskridtspartiet kan ikke støtte forslaget. Vi vil bestræbe os på i udvalgsarbejdet at forme forslaget således, at virksomhederne ikke skal dræbes. For at fagbevægelsen for en gangs skyld skal have lejlighed til at vise lidt ægte solidaritet med lønmodtagerne er det nødvendigt, at forslaget tages af bordet, så fagbevægelsen kan komme med sit udspil om, i hvor